

ת"פ 21050/10/21 - פלוני נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 21050-10-21 מדינת ישראל נ' פלוני (אחר/נוסף)

לפני	כבוד השופט אביחי דורון
מבקשים	פלוני (אחר/נוסף)
נגד	
משיבים	מדינת ישראל

החלטה

מונחת לפני בקשה לעיון חוזר בתנאי שחרורו של המבקש.

כנגד המבקש הוגש כתב אישום ובקשה למעצרו עד תום ההליכים.

ביום 10.11.21 הורה כב' השופט ביאלין על שחרור המבקש ממעצרו, בו היה נתון מיום 5.10.21, בתנאים שונים ובהם - בין היתר - מעצר בית מוחלט בכפר אדומים, אצל אחד מאחיו, בפיקוח מפקחים שאושרו על ידי בית המשפט, ולאחר מכן התאפשרו למבקש חלונות אוורור בפיקוח מי מהמפקחים בין השעות 0800 - 1700.

ביום 17.11.21, במסגרת הסדר טיעון, הודה המבקש והורשע בכתב אישום מתוקן.

עמוד 1

על פי כתב האישום, איים הנאשם על אשתו בפגיעה בגופה ובחייה החל מיום 5.8.21 ובמועדים נוספים איים הנאשם בפני אחיו בווטסאפ, אף שם ובמילים קשות, בפגיעה במתלוננת ובאיום על חייה.

עוד הורשע המבקש בתקיפת בתו הקטינה.

ביום 16.12.21 הוגש תסקיר מעצר ראשון אודות המבקש במסגרתו מצא שירות המבחן כי המבקש מתקשה להשלים עם רצונה של אשתו להיפרד ממנו, בין היתר על רקע המחלה שהוא סובל ממנה, ומסיבה זו - ואינדיקציות נוספות שאוזכרו בתסקיר, נשקפת ממנו רמת מסוכנות גבוהה מאד להישנות התנהגות עוברת חוק כלפי המתלוננת.

עוד נמסר בתסקיר, מפי המתלוננת, כי המבקש פנה אליה בדרכים עקיפות ובמסרים באמצעות אחרים ולהשפיע על רצונה להיפרד ממנו.

שירות המבחן סבר כי רק תקופת טיפול אינטנסיבית ב"בית נועם" עשויה להפחית את המסוכנות, אך המבקש לא הסכים לכך.

לבקשת המבקש שונה מקום מעצר הבית שלו ביום 2.1.22 לבית הורי הנאשם - בפסגת זאב, בפקוח המפקחים שנקבעו, וכן אביו ואמו שהתווספו כמפקחים על הנאשם.

ביום 2.2.2022 הגיש המבקש בקשה לפתיחת חלונות נוספים לצורך טיפולים שהנאשם זקוק להם עקב מחלתו.

ביום 8.3.22 הגיש שירות המבחן תסקיר מעצר נוסף. בתסקיר חזר השירות על הערכת המסוכנות, ואף על הטיפול המומלץ הראוי, והוסיף כי יוכל לשלב את המבקש, אם יביע נכונות לכך, בהליך טיפולי ממוקד במסגרת השירות, לגברים שפגעו בבנות זוגן, אף שלהערכת השירות אין בטיפול זה כדי להוות גורם מפחית סיכון משמעותי אלא רק מענה למשבר שהמבקש מצוי בו.

ביום 10.3.22, ביקש המבקש הקלה בתנאי שחרורו למעצר בית לילי בלבד, אך היות שהבקשה הוגשה על אתר, אפשרתי למשיבה להיערך אליה והוריתי למבקש להגישה בכתב, ובאותו דיון אישרתי את יציאתו של הנאשם לטיפולים רפואיים בקאנטרי בפסגת זאב, כשההגעה והחזרה ייעשו בפקוח אך שהייתו של הנאשם במקום תהא ללא פיקוח כלל.

בקשה לעיון חוזר הוגשה כבר באותו יום, ואף שהוריתי מספר פעמים למשיבה להגיב לה - המשיבה נותרה אילמת.

בסופו של דבר התקיים דיון בבקשה ביום 7.4.22, שם חזר המבקש על בקשתו, עתר להסתפק במעצר בית בלבד, ציין כי המבקש לא הפר את תנאי שחרורו ולו פעם אחת, ומול טענת שירות המבחן בתסקיר המעצר השני שהגיש - כי נפתח תיק בהפרת הוראה חוקית נגד המבקש, הטעים בא כוחו כי תיק זה נסגר מחמת חוסר ראיות, כפי שאכן הובא לפני בית המשפט.

עוד טען הסנגור כי הנאשם והמתלוננת מתקדמים בהליכי הפרידה שלהם ואף מכרו לפני ימים ספורים את ביתם המשותף ואין להם קשר אחד עם השני, כפי שעלה גם מדברי המתלוננת בתסקיר המעצר האחרון.

הסנגור הטעים כי מחלתו של המבקש והנכות הגבוהה שנקבעה לו מהווים גורמים מפחיתי סיכון, וכי המבקש השתתף כבר בארבע פגישות בשירות המבחן במסגרת הטיפולית שאוזכרה לעיל.

בסיכום טען הסנגור כי המסוכנות הנשקפת מהמבקש אינה גבוהה היות שלא מימש את איומיו, וגם כתב האישום שהורשע בו מצומצם הרבה יותר מהמקורי שהוגש, כי קיימים הסדרי ראייה תקינים של הילדים המשותפים, עם המתלוננת, וכי גם זו אינדיקציה להפחתת מסוכנות.

המבקש עצמו סיפר כי מאז מעצרו הוא אינו עובד, וביקש לאפשר לו לחזור לעבודתו ולו על מנת שיוכל לקחת משכנתא לקניית דירה המתאימה למיגבלותיו.

המשיבה עתרה לדחות את ההחלטה עד לקבלת תסקיר שירות מבחן (העתיד גם לעסוק בתנאי שחרור המבקש) ביום 8.5.22, וכי עד לקבלתו - ובהינתן רמת הסיכון הגבוהה ששירות המבחן ייחס למבקש בתסקיריו, וגם בהיעדר טיפול עליו המליץ השירות, אין לשנות ההחלטה כל עוד לא קיים בידי בית המשפט תסקיר עדכני.

דיון והכרעה:

השאלות הבסיסיות עליהן נדרשת תשובה הינן רמת המסוכנות הנשקפת מהמבקש, ההגבלות על חירותו הנובעות ממסוכנות זו והמידתיות בה יש לנהוג באותן הגבלות.

הערכת המסוכנות שניתנה על ידי שירות המבחן היתה "גבוהה מאד", בתסקיר מיום 16.12.21, וגם בתסקיר מחודש מרץ 2022 לא שינה השירות מעמדתו.

יש לזכור עם זאת כי מאז נסגר התיק שנפתח נגד המשיב בעוון הפרת הוראה חוקית, גם הליך הגירושין בין המשיב למתלוננת הלך והתקדם, ויש מקום לסברה כי גם חלוף הזמן הביא את המבקש להסכין עם הפרידה מהמתלוננת יותר מכפי שהיה בזמן עריכת התסקיר הראשון.

ניתן אפוא לקבוע ברמה מסוימת של וודאות כי רמת המסוכנות של המבקש כלפי המתלוננת פחתה, אף כי אין בידי בית המשפט כלים מקצועיים דיים להעריך את מידת ההפחתה.

לבד מנסיבותיו הראשונים של המבקש ליצור קשר עם המתלוננת על אף שנאסר עליו לעשות כן, לא הפר המבקש את תנאי שחרורו ומאז שאלה הוטלו עברו כמעט 6 חודשים.

דומני כי בשקלול הדברים, ניתן להקל במידת מה בתנאי שחרורו של המבקש עוד טרם יוגש תסקיר שירות המבחן (אשר צפוי גם לבטא את הטיפול שהמבקש עובר כיום במסגרתו) כך שיתאפשר לו לשוב לעבודתו, תוך לקיחת סיכון מחושב מפני המסוכנות הנשקפת ממנו.

בהינתן מסקנתי זו אני מורה כדלקמן:

1. המבקש יוכל לצאת לעבודתו מדי יום בשעות הנדרשות.
2. יציאתו של המבקש לעבודה וחזרתו ממנה תהא בליווי ופיקוח אחד המפקחים ובית המשפט שב על קריאתו למבקש ולבא כוחו להציע מפקחים נוספים לאישור בית המשפט.
3. בזמן עבודתו המבקש לא יהיה בפיקוח כלשהו.
4. תנועתו של המבקש בזמן העבודה תוגבל לרדיוס של קילומטר ממקום עבודתו.
5. בימים בהם לא יצא המבקש לעבודתו ישארו התנאים המגבילים על כנם.
6. המבקש לא יצור קשר ישיר או עקיף עם המתלוננת, בעצמו או באמצעות אחרים.
7. המבקש לא ישהה ברדיוס של 500 מטר מכל מקום בו נמצאת, או עשויה להיות, המתלוננת.
8. הערבויות והפקדונות ישארו בעינם.

ככל שהתסקיר שיוגש ביום 8.5.22 ימליץ על כך, ישקול בית המשפט הקלות נוספות בתנאי השחרור.

המזכירות תעביר העתק ההחלטה לשירות המבחן.

ניתנה היום, ט' ניסן תשפ"ב, 10 אפריל 2022, בהעדר
הצדדים.

עמוד 4

